

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 286/2020-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Richard Bauer, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 71/2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED],

████████████████████ (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 71/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je v napadnutom konaní v procesnom postavení obžalovaného [trestné konanie vedené pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pozn.].

2.1 Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že 23. októbra 2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na okresnom súde dovolanie proti procesnému rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Tps 45/2018-1362 zo 7. júna 2018 z dôvodu nezákonného zloženia senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorý rozhodoval o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 T 71/2017-1343 z 2. mája 2018 o námietke zaujatosti konajúcej sudkyne.

2.2 Podľa sťažovateľa «... dovolanie podal potom, čo bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 595/2018-10 zo dňa 13. decembra 2018 (ďalej aj ako „uznesenie o odmietnutí“) odmietnutá jeho sťažnosť podaná proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti krajského súdu, a to najmä z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu o nej konať, pričom bol jeho samotným odôvodnením odkázaný na podanie dovolania v intenciách ustanovenia §371 ods. 1 písm. e) TrP...».

2.3 Sťažovateľ ďalej uviedol, že v období po ním podanom dovolaní (23. októbra 2019) vznikli v napadnutom konaní zbytočné prietahy, ktoré sťažovateľ žiadnym spôsobom nezapríčinil a tento stav dosiaľ trvá (6 mesiacov, pozn.). Sťažovateľ 4. februára 2020 podal predsedníčke súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 757/2004 Z. z.) sťažnosť na prietahy v konaní. V odpovedi na sťažnosť sp. zn. 1 Spr 12/2020 zo 17. februára 2020 podpredsedníčka okresného súdu vyhodnotila sťažnosť na prietahy v konaní za obdobie nečinnosti okresného súdu v trvaní 4 mesiacov ako dôvodnú.

«... Sťažovateľ teda veril a dúfal, že jeho vec bude bezodkladne predložená najvyššiemu súdu na konanie a rozhodnutie o ním podanom dovolaní, no k dnešnému dňu sa tak nestalo. Sťažovateľ podal preto opakovane sťažnosť na prieťahy predsedníčke súdu, no bezvýsledne, pričom takmer po dvoch mesiacoch od konštatovania prieťahov podpredseničkou senátu porušovateľa, mu bolo dňa 7. apríla 2020 doručené Vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice — okolie (ďalej aj ako „okresná prokuratúra“) č. 1 P v 3/18/8806-86 zo dňa 13. marca 2020 (ďalej aj ako „vyjadrenie prokurátora k dovolaniu“)...»

2.4 Sťažovateľ je toho názoru, „... že porušovateľ je zodpovedný za celkovú neprímeranú dĺžku namietaného trestného konania v súvislosti s ním podaným dovolaním zo dňa 23. októbra 2019, a to v trvaní viac ako 6 (šesť) mesiacov, pričom aj napriek konštatovaniu prieťahov zo strany vedenia porušovateľa, predsedníčka senátu porušovateľa stále nekoná efektívne a bez zbytočných prieťahov takým spôsobom aby poskytla sťažovateľovi v namietanom konaní ako obžalovanému relevantnú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov v zmysle TrP., ústavy a dohovoru, ako aj namietaných práv v zmysle podanej sťažnosti ústavnému súdu. Súčasne nie je zrejmé kedy bude dovolanie sťažovateľa predložené na konanie a rozhodnutie najvyššiemu súdu...».

3. Na základe skutočností uvedených v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, právo podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní na okresnom súde vedenom pod sp. zn. 5 T 71/2017 porušené boli, prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov a zakáže okresnému súdu pokračovať v porušovaní sťažovateľom namietaných práv. Súčasne sa sťažovateľ domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € a náhrady trov konania.

II.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré sú podané navrhovateľom bez právneho zastúpenia podľa § 34 a § 35 zákona o ústavnom súde a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (§ 37 zákona o ústavnom súde), návrhy, ktoré nemajú náležitosti

predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10.1 Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

10.2 Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

III.

Právne posúdenie veci ústavným súdom

12. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2, práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní vo vzťahu k dovolaniu podanému sťažovateľom ako obžalovaným 23. októbra 2019.

13. Ústavný súd v prípravnej fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti požiadal okresný súd o vyjadrenie sa k jej obsahu. Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. 1 Spr 162 V/2020 z 25. mája 2020, doručenom ústavnému súdu 28. mája 2020, uviedla aj prehľad procesných úkonov uskutočnených v napadnutom konaní v časovom rámci posudzovaného obdobia.

13.1 Súčasťou vyjadrenia okresného súdu bolo aj stanovisko jeho podpredsedníčky o spôsobe vybavenia v poradí druhej sťažnosti sťažovateľa na priedačky v konaní (sťažovateľom opakovane podaná sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z., pozn.) postúpenej okresnému súdu Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky 5. marca 2020, vedenej okresným súdom pod sp. zn. 1 Spr 20/2020. Druhá sťažnosť sťažovateľa na priedačky v konaní podaná z časového hľadiska bezprostredne po riadnom vybavení jeho prvej sťažnosti (sťažnosť vedená pod sp. zn. 1 Spr 12/2020 bola okresným súdom vybavená 17. februára 2020, pozn.) bola vyhodnotená ako nedôvodná a podpredsedníčka okresného súdu uviedla, že *„... neboli zistené žiadne priedačky v konaní po dni 17.2.2020. Úkony konajúceho sudcu sa robia plynulo. Dovolanie bolo doručované procesným stranám na vyjadrenie v lehotách určených konajúcou sudkyňou/kratsou ako je lehota podľa § 376 Trestného poriadku/. Spis je uložený na lehote do 15.4.2020, kedy uplynie lehota na vyjadrenie poškodenej strane trestného konania...“*.

13.2 Podľa názoru predsedníčky okresného súdu uvedeného v stanovisku okresného súdu 1 Spr 162V/2020 z 25. mája 2020 *„...z prehľadu vykonaných úkonov po zaujatí stanoviska podpredsedníčky súdu k sťažnosti obžalovaného vyplýva, že súd vo veci konal. Vo veci boli vykonávané úkony priebežne a spis bol predložený na rozhodnutie Najvyššiemu súdu...“*

... Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nesmeruje proti aktuálnemu, či trvajúcemu stavu nečinnosti súdu a preto nie je prostriedkom na to, aby sa predišlo zásahu so základných práv resp. tomu, aby sa v porušovaní týchto práv naďalej nepokračovalo...“.

IV.

Vyhodnotenie postupu okresného súdu

14. Ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu nevezhladol takú okolnosť, ktorá by mu umožňovala konštatovanie porušenia sťažovateľom namietaných práv (bod 1 rozhodnutia).

14.1 Ústavný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že okresný súd v napadnutom konaní uskutočnil 23. októbra 2019 hlavné pojednávanie, na ktorom vo veci konajúci sudca rozhodol uznesením č. k. 5 T 71/2017-1398 podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku o spojení trestnej veci obžalovaného vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5 T 6/2018, v ktorej bola podaná obžaloba pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a písm. b) Trestného zákona s inou trestnou vecou vedenou na okresnom súde pod sp. zn. 5 T 71/2017 (spoločné konanie je vedené aktuálne pod sp. zn. 5 T 71/2017, pozn.). Sťažovateľ po skončení hlavného pojednávania podal na okresnom súde dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Tps 45/2018-1362 zo 7. júna 2018 z dôvodu nezákonného zloženia senátu odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 T 71/2017-1343 z 2. mája 2018 o námietke zaujatosti konajúcej sudkyne.

15. Pokiaľ ide o procesné úkony okresného súdu týkajúce sa podaného dovolania, ústavný súd uvádza, že tieto boli vykonávané v ústavnoprávne akceptovateľnom časovom rámci. Z obsahu súdneho spisu ústavný súd zistil, že v relevantnej časti napadnutého konania boli vykonané tieto procesné úkony:

- 23. októbra 2019 podal na okresnom súde obžalovaný dovolanie proti uzneseniu krajského súdu pre nezákonné zloženie senátu pri rozhodovaní o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o nevyhlúčení sudkyne,
- 11. februára 2020 okresný súd doručoval rovnopis dovolania procesným stranám na písomné vyjadrenie sa k dovolaniu v lehote 7 pracovných dní,
- 9. marca 2020 okresný súd zaslal procesným stranám urgenciu na písomné vyjadrenie sa k podanému dovolaniu v lehote 5 pracovných dní,
- 25. marca 2020 bolo okresnému súde doručené vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice-okolie k dovolaniu (ďalej len „prokurátor“),

- 26. marca 2020 zaslal okresný súd vyjadrenie prokurátora obžalovanému a jeho obhajcovi,
- 16. apríla 2020 doručil okresnému súdu obhajca vyjadrenie obžalovaného k vyjadreniu prokurátora,
- 20. apríla 2020 okresný súd predložil dovolanie obžalovaného spolu so súdnym spisom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

V.

Závery ústavného súdu

16. Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ adresoval okresnému súdu 4. februára 2020, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže okresný súd bezodkladne po jej vybavení obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a vo veci podaného dovolania a vykonal procesné úkony smerujúce k predloženiu súdneho spisu najvyššiemu súdu na rozhodnutie (konanie na súde prvého stupňa podľa § 376 Trestného poriadku).

17. V súvislosti s vyhodnotením prvej sťažnosti sťažovateľa na prietahy adresovanej predsedovi okresného súdu (sťažnosť zo 4. februára 2020, pozn.) ako dôvodnej je potrebné poukázať aj na to, že ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už uviedol, že skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde), pretože ústavný súd, pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry, považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

18. Účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a preto uvedené

skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

19. V nadväznosti na uvedené ústavný súd uzatvára, že ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 29. apríla 2020, teda v čase, keď už sa na vec vzťahujúci súdny spis nachádzal sa mimo dispozície okresného súdu (súdny spis okresným súdom predložený najvyššiemu súdu 20. apríla 2020, pozn.).

19.1 Overením aktuálneho stavu veci ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd uznesením č. k. 5 Tdo 29/2020 zo 7. mája 2020 dovolanie obžalovaného odmietol v zmysle § 382 písm. f) Trestného poriadku ako neprípustné. Tým bola právna neistota sťažovateľa vo vzťahu k ním tvrdeným priesťahom odstránená v celom rozsahu.

20. Na tomto mieste sa žiada poukázať aj na ustálenú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto práv označeným orgánom verejnej moci ešte mohlo trvať. To znamená, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označeného práva zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o jeho porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010).

21. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06, III. ÚS 462/2017). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou ESĽP (k tomu pozri rozhodnutie vo veci Mazurek proti Slovenskej republike z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

22. Táto okolnosť v nadväznosti na závery ústavného súdu uvedené v bodoch 13 – 19 odôvodnenia tohto rozhodnutia bola základom pre odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

23. Ústavný súd nad rámec veci považuje za vhodné vyjadriť sa aj k argumentácii sťažovateľa obsiahnutej v jeho ústavnej sťažnosti vo vzťahu k dôvodom podania dovolania (k tomu pozri bod 2.2 tohto rozhodnutia).

23.1 Ústavný súd vo svojom rozhodnutí č. k. II. ÚS 595/2018-10 z 13. decembra 2018 v bode 16 odôvodnenia uviedol: *«... Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie garantované v čl. 6 ods. 1 dohovoru je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né činnosťou všeobecného súdu pred začatím konania alebo v konaní vo veci samej, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v zákone č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), napr. aj prostredníctvom inštitútov opravných prostriedkov, v rámci ktorých závažné procesné pochybenia, medzi ktoré je možné zaradiť aj porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, sú dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku...»*

23.2 Ústavný súd teda rozhodne „*neodkázal*“ sťažovateľa na podanie dovolania, ale explicitne uviedol dôvod, pre ktorý je možné podať dovolanie v trestnom konaní vo vzťahu k základnému právu na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy. Možnosť oprávnenej osoby využiť tento procesný inštitút však nevyhnutne predpokladá súčasné splnenie podmienky prípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 368 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, čo by mohli a mali osoby práva znalé (napr. advokáti) vedieť a svojich klientov v tomto smere patrične inštruovať [§ 18 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

24. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu